

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК, ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2018 РОКУ

1. Загальна інформація

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УНІБУД ФІНАНС" зареєстроване 21.01.2016 року відповідно до чинного законодавства України.

Скорочене офіційне найменування: ТОВ «УНІБУД ФІНАНС» (далі - Компанія).

Компанія зареєстрована в Україні та є резидентом.

Місцезнаходження Компанії: 04070, м.Київ, вул. Петра Сагайдачного, б. 11.

Код за ЄДРПОУ: 40226384.

Види діяльності за КВЕД-2010:

66.12 Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах.

Компанія має наступні ліцензії:

Професійна діяльність на фондовому ринку (ринку цінних паперів) – діяльність з торгівлі цінними паперами:

Брокерська діяльність – рішення № 448 від 19.04.2016 р., строк дії — необмежений.

Дилерська діяльність – рішення № 448 від 19.04.2016 р., строк дії — необмежений.

Професійна діяльність на фондовому ринку – депозитарна діяльність:

Депозитарна діяльність депозитарної установи - № 437 від 19.04.2016 р., строк дії - необмежений.

Середня облікова чисельність працюючих складає 5 чол.

Засновником Компанії є ТОВ «ПРОВІТА МЕНЕДЖМЕНТ», місцезнаходження: 01033, м.Київ, вул. Ярославів Вал, 38, доля у статутному фонді Компанії є 100%.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2018 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

При підготовці даної фінансової звітності керівництво ґрунтувалося на своєму кращому знанні і розумінні Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій, фактів і обставин, які могли вплинути на цю фінансову звітність.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», який набуває чинності 01 січня 2019 року. За рішенням керівництва Компанії МСФЗ 16 «Оренда» до дати набуття чинності не застосовується.

Очікується, що застосування МСФЗ 16 «Оренда» не буде мати суттєвий вплив на фінансову звітність Товариства, враховуючи, що Компанія орендує нежитлове приміщення, в якому знаходиться офіс, згідно Договору оренди № 01/02/16-3 від 01.02.16 р. (орендодавець – ТОВ «Епоха-К», ідентифікаційний код юридичної особи 32380150).

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності.

Дана фінансова звітність була підготовлена на основі припущення, що Компанія є організацією, здатною продовжувати свою діяльність на безперервній основі у найближчому майбутньому. Керівництво має намір розвивати діяльність Компанії в Україні. На думку керівництва, застосування припущення щодо здатності Компанії

продовжувати свою діяльність на безперервній основі є адекватним, враховуючи належний рівень достатності капіталу та зобов'язання акціонерів надавати підтримку Компанії.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Компанії 15 лютого 2019 року. Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність є період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

2.7. Перелік звітів фінансової звітності:

Звіт про фінансовий стан,
Звіт про сукупний дохід,
Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом),
Звіт про власний капітал,
Примітки до фінансової звітності.

3. Суттєві положення облікові політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості.

3.2. Облікові політики

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновками РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»

та інших чинних МСФЗ, зокрема МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Компанією раніше дати набрання чинності.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Компанією, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», що діють на дату складання фінансової звітності та не протирічить вимогам МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

У Балансі (Звіті про фінансовий стан) Компанія представляє оборотні (поточні) / необоротні (непоточні) активи, поточні / довгострокові (непоточні) зобов'язання.

Актив класифікується Компанією як оборотний (поточний) у тому випадку, коли він задовольняє кожному з наступних критеріїв:

- його передбачається реалізувати або він призначений для цілей продажу або споживання при звичайних умовах операційного циклу;
- він призначений головним чином для цілей продажу;
- його передбачається реалізувати протягом дванадцяти місяців після звітної дати; або
- він являє собою грошові кошти або еквіваленти грошових коштів, крім випадків, коли його заборонено використовувати для господарської діяльності протягом, щонайменше, дванадцяти місяців після звітної дати.

Всі інші активи класифікуються як необоротні (непоточні).

Зобов'язання класифікується як поточне, коли воно задовольняє будь-якому з наступних критеріїв:

- його передбачається погасити в рамках звичайного операційного циклу;
- воно призначене головним чином для цілей продажу;
- воно підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітної дати; або
- у Компанії немає безумовного права відстрочити погашення відповідного зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після звітної дати.

Всі інші зобов'язання класифікуються як довгострокові (непоточні).

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат

на адміністративну діяльність, тощо. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.2, 7.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

У Звіті про власний капітал розкривається інформація про статті власного капіталу.

3.3. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.3.1. *Визнання та оцінка основних засобів*

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6 000 грн. Матеріальні об'єкти, що використовуються у процесі діяльності менше одного року та вартість яких менше 6 000 грн, списуються на витрати у момент початку їх використання і враховуються на позабалансових рахунках до моменту їх вибуття.

3.3.2. *Визнання та оцінка нематеріальних активів*

Нематеріальний актив - це немонетарний актив, що ідентифікується, але не має фізичної форми.

Всі нематеріальні активи Компанії діляться на дві категорії:

- активи з визначеним терміном використання, що амортизуються;
- активи з невизначеним терміном використання, які не амортизуються.

Після первісного визнання Компанія враховує нематеріальні активи за вартістю придбання за вирахуванням суми накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення таких активів.

Амортизація нараховується щомісячно із застосуванням рівномірного відрахування протягом очікуваного строку корисної експлуатації та відображається у складі прибутку чи збитку.

Строки корисного використання для НМА з певним терміном використання є період часу протягом якого Компанія передбачає використовувати цей актив.

Нематеріальний актив з невизначеним строком корисної служби не амортизується. Компанія тестує нематеріальний актив як такий з невизначеним строком корисної служби на предмет знецінення шляхом зіставлення вартості відшкодування з його балансовою вартістю щорічно та за наявності ознак зменшення корисності.

Компанія визнає в якості нематеріального активу ліцензії на право здійснювати дилерську, брокерську та депозитарну діяльність протягом невизначеного терміну.

3.4. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.4.1. *Визнання та оцінка фінансових інструментів*

Фінансовий інструмент – це будь-який договір, за яким одночасно виникає фінансовий актив у одного підприємства та фінансове зобов'язання чи інструмент власного капіталу – у іншого підприємства. Фінансові інструменти представляють собою фінансові активи та фінансові зобов'язання.

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Компанія класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Компанія визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю;
- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході

Компанія визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання..

Справедлива вартість – це ціна, яка б була отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на головному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігається така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншої методики оцінювання. Справедливу вартість під час первісного визнання найкраще підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при первісному визнанні визнається лише у тому випадку, якщо існує різниця між справедливою вартістю та ціною угоди

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Компанія визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.4.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів - це короткострокові високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше трьох місяців з дати придбання (наприклад депозити зі строком розміщення до трьох місяців).

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.4.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у Балансі (Звіті про фінансовий стан) тоді і лише тоді, коли Компанія стає стороною контрактних відносин щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними – на основі групової оцінки. Фактори, які Компанія розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів, негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.4.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та частки господарських товариств.

Після первісного визнання вони оцінюються їх за справедливою вартістю.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, справедлива вартість визначається за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

3.4.5. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю відносять облигації та векселі. Після первісного визнання їх оцінюють їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.4.6. Зобов'язання

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду та Компанія не має безумовного права відстрочити їх погашення протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визначення зобов'язань.

Компанія припиняє визнання фінансового зобов'язання (або частини фінансового зобов'язання) тоді і лише тоді, коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано (погашено), анульовано або строк його дії закінчився та відновленню не підлягає. При заміні одного існуючого фінансового зобов'язання іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах або у випадку внесення істотних змін в умови існуючого зобов'язання, така заміна або модифікація відображається як припинення визнання первісного зобов'язання та визнанням нового зобов'язання в обліку з визнанням різниці в балансовій вартості зобов'язань у прибутках та збитках.

3.4.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Взаємозалік (згортання) фінансових активів і зобов'язань з подальшим включенням в Баланс (звіт про фінансовий стан) лише їх чистої суми може здійснюватися лише у випадку, якщо є юридично встановлене право взаємозаліку визнаних сум, і існує намір провести розрахунок на основі чистої суми або одночасно реалізувати актив і розрахуватися по зобов'язаннях.

3.5. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Компанія класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язаних з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за

вирахуванням витрат на продаж визнається у Звіті про фінансові результати (сукупний дохід).

3.6. Облікові політики щодо орендних операцій

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок чинних на дату балансу.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Компанія визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі.

Компанія визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

4. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

4.2. Виплати працівникам

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам (заробітну плату) як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми.

Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Компанія здійснює виплати працівникам, при їх звільненні. Виплати при звільненні не забезпечують майбутніх економічних вигід і негайно визнаються як витрати.

Відповідно до українського законодавства, Компанія утримує соціальні внески із заробітної плати працівників. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати у періоді, в якому були надані працівниками послуги.

4.3. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Визнання доходу відбувається від збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Компанія передала покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на ці активи;
- за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими активами;
- суму доходу та витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити;
- ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Визнання витрат відбувається від зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.4. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

4.5. Умовні зобов'язання та активи

Компанія не визнає умовні зобов'язання та умовні активи в звіті про фінансовий стан Компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Компанії інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Компанії;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанії посиляється на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Компанії враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Компанії використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з не підконтрольним керівництву Компанії чинником (фактором) і можуть суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітний день Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Кошти Компанії розміщені в ПАТ «Альфа Банк» та відображені в балансі за справедливою вартістю, яка дорівнює номінальній вартості.

5.6. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2018 середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 12,6 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ "Вартість строкових депозитів".

5.7. Судження щодо порогу суттєвості для окремих об'єктів обліку

Поріг суттєвості визначається Компанією з метою обґрунтованого розмежування облікової та іншої інформації на суттєву та таку, яка не здатна впливати на рішення користувачів фінансової звітності.

Об'єкти обліку	Поріг суттєвості, %	Базовий показник для визначення порогу суттєвості
----------------	---------------------	---

Окремі об'єкти обліку активів, зобов'язань і власного капіталу	5%	Підсумок відповідно всіх активів, зобов'язань і власного капіталу
Окремі об'єкти доходів і витрат	10%	Чистий прибуток/збиток на звітну дату
Переоцінка або зменшення корисності об'єктів обліку	10%	Відхилення залишкової, балансової, первісної, номінальної вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості
Визначення подібних активів	2%	Чистий прибуток/збиток на звітну дату

Компанія не повинна в пояснювальних примітках до фінансової звітності надавати інформацію, розкриття якої вимагає МСФЗ, якщо дана інформація є несуттєвою (нижча за наведений поріг суттєвості).

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13, у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Рахунки в банках, офіційні курси НБУ
Поточна дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка поточної дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за справедливою вартістю, що є вартістю погашення	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Впливу використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток не було.

6.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)	2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)	3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)	Усього
Дата оцінки	31.12.2018	31.12.2018	31.12.2018	31.12.2017
Грошові кошти та їх еквіваленти	–	–	218	218
Дебіторська заборгованість	–	–	17	17
Інша дебіторська заборгованість	–	–	9 433	9 433
Поточні зобов'язання	–	–	24	24

6.4. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

У 2018 році переміщень між рівнями ієрархії не було.

6.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-го рівня ієрархії	Залишки станом на 31.12.2016р.	Надходження (вибуття) – чисті зміни справедливої вартості	Залишки станом на 31.12.2017р.	Стаття (статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або збитки визнані
Грошові кошти та їх еквіваленти	16	202	218	-
Дебіторська заборгованість	8	9	17	-
Інша дебіторська заборгованість	7 512	1 921	9 433	-
Поточні зобов'язання	38	(14)	24	-

6.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Стаття	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2018	2017	2018	2017
1	2	3	4	5
Фінансові активи та фінансові зобов'язання				
Торговельна дебіторська заборговність	16	3	16	3
Інша дебіторська заборгованість	9 433	7 512	9 433	7 512
Грошові кошти та їх еквіваленти	218	16	218	16
Торговельна кредиторська заборговність	24	38	24	38

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінанвих звітах

7.1. Дохід від реалізації

Операційний дохід Компанії за звітний період формувався за рахунок діяльності, пов'язаної з наданням депозитарних послуг.

Статті	2018	2017
Депозитарна діяльність	129	158
Брокерська діяльність	57	-
Консультаційні послуги	70	-
Всього	256	158

7.2. Собівартість реалізації

Статті	2018	2017
Депозитарні послуги НДУ	34	31
Всього	34	31

7.3. Інші операційні доходи

Статті	2018	2017
Інші операційні доходи	6	2
Проценти банку по залишках на поточному рахунку	6	2
Всього	6	2

7.4. Інші фінансові доходи

Статті	2018	2017
Інші фінансові доходи	-	209
Зміна вартості дебіторської заборгованості	-	209
Всього	-	209

7.5. Адміністративні витрати

Статті	2018	2017
Витрати на заробітну плату персоналу	599	623
Податки на заробітну плату	132	147
Резерв відпусток	58	46

Оренда приміщень	251	418
Витрати на зв'язок	13	17
Консультаційні послуги	9	19
Послуги з навчання та сертифікації фахівців	2	18
Послуги банків	6	6
Членські внески	8	7
Аудиторські послуги	10	8
Нотаріальні послуги	4	3
Інші адміністративні витрати	12	4
Всього	1 104	1 316

7.6. Податок на прибуток

Керівництво Компанії у 2018 році в порядку, передбаченому підпунктом 134.1.1 Податкового Кодексу України, прийняло рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування. Компанія оподатковує податком на прибуток отриманий результат за Звітом про фінансові результати (Звітом про сукупний дохід). У 2018 році Компанія має від'ємне значення фінансового результату в розмірі 876 тис.грн.

За результатом 2018 року Компанія не відображала відстрочені податкові активи, що визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку.

7.7. Збитки від непоточних активів, утримуваних для продажу

Станом на 31.12.2018р. Компанія не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

7.8. Нематеріальні активи

Стаття	Ліцензії	Всього
Балансова вартість на 31.12.2017 р.	9	9
Первісна вартість	9	9
Накопичена амортизація	0	0
Зміни балансової вартості за рік, що закінчився 31.12.2018 р.	0	0
Надходження	0	0
Вибуття: первісна вартість	0	0
Вибуття: накопичена амортизація	0	0
Амортизаційні нарахування, зменшення корисності	0	0
Інші зміни	0	0
Балансова вартість (справедлива вартість) на 31.12.2018 р., у тому числі:	9	9
Первісна вартість	9	9
Накопичена амортизація	0	0

Станом на 31.12.2018 р. нематеріальні активи складають ліцензії на право здійснювати дилерську, брокерську та депозитарну діяльність, строк дії яких є необмежений.

7.9. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

Стаття	31.12.2018	31.12.2017
Торговельна дебіторська заборгованість	16	7
Аванси видані	0	1
Розрахунки за нараховані доходи	1	
Інша дебіторська заборгованість	9 433	7 512
Чиста вартість дебіторської заборгованості	9 450	7 520

Дебіторська заборгованість Компанії не є простроченою, не є довгостроковою та не має забезпечення.

Дебіторська заборгованість станом на 31 грудня 2018 становить 9 432 тис.грн.

7.10. Грошові кошти

Стаття	31.12.2017	31.12.2017
Грошові кошти в банку, в тис.грн.	218	16
Всього	218	16

Станом на 31.12.2018 р. обмежень щодо використання коштів Компанія не має.

7.11. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складає 13 000 тис.грн.

Структура статутного капіталу

Учасник Компанії	Доля у статутному фонді	Внесок в статутний капітал станом на 31.12.2018, грн
ТОВ «Провіта Менеджмент»	100%	13 000 000

Формування статутного капіталу Компанії було здійснено виключно за рахунок грошових коштів.

7.12. Резервний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року резервний капітал не формувався в зв'язку з від'ємним значенням фінансового результату.

7.13. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

Стаття	31.12.2018	31.12.2017
--------	------------	------------

Торговельна кредиторська заборгованість	24	38
Інша поточна кредиторська заборгованість	1	-
Всього кредиторська заборгованість	25	38

Кредиторська заборгованість Компанії не є простроченою та не є довгостроковою.

7.14. Поточні забезпечення

Стаття	31.12.2018	31.12.2017
Резерв відпусток	69	18
Всього	69	18

7.15. Розмір виплаченого доходу керівництву

Стаття	31.12.2018	31.12.2017
Заробітна плата	197	163
Всього	197	163

7.16. Операційні сегменти

Протягом 2018 року Компанія здійснювала діяльність в одному географічному та бізнес сегменті, отже Додаток до проміжної фінансової звітності «Інформація за сегментами» не готувався.

7.17. Звіт про рух грошових коштів

Звіт грошових коштів за 2018 рік складено за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та не операційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Грошових коштів, які є в наявності і які недоступні для використання, Компанія не має.

7.18. Звіт про власний капітал

Компанія складає Звіт про власний капітал, де інформує про зміни у власному капіталі.

Непокриті збитки на 31.12.2018 р. становлять 3 416 тис. грн.

8. Розкриття іншої інформації

8.1. Умовні зобов'язання

На дату складання та затвердження звітності не було помічено жодного непередбачуваного зобов'язання або зобов'язання до виконання, інформацію про що необхідно розкрити або скоригувати у фінансових звітах.

8.1.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушена буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Компанія сплатила усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Компанії.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Компанії визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Компанії, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До операцій з пов'язаними сторонами належать операції з ТОВ «Епоха-К», код ЄДРПОУ - 32380150 (далі Товариство).

Поточна кредиторська заборгованість перед Товариством станом на 31.12.2017 року за Договором оренди №01/02/16-3 від 01.02.2016 року становить 20 тис.грн.

Реалізація послуг пов'язаним сторонам в 2018 році склала 24 тис.грн., а саме:

Компанія	ЄДРПОУ	Реалізація послуг
ВЗНКФ ПАТ «Унібудінвест»	32589576	84
ТОВ «Унібуд Менеджмент»	36858128	4
ПАТ «Дніпровагонремонтбуд»	00554514	94
Жолинська А.Л.	3025821200	6
Всього		188

Всі операції між пов'язаними сторонами були проведені на звичайних комерційних умовах.

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво компанії визнає, що діяльність Компанії пов'язана з ризиками і фінансовий результат у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено ринковий ризик, кредитний ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик,

відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками спрямоване на зменшення непередбачуваності фінансових ризиків та негативного впливу на фінансові результати Компанії.

8.3.1. Ринковий ризик

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: *інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик*. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія може наражатися на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Станом на 31.12.2018 р. Компанія не мала у складі своїх активів інвестицій в акції, облігації та інші фінансові інструменти, а, отже, не мала іншого цінового ризику.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Компанія проводить операції в національній валюті України, відповідно відсутні ризики, пов'язані зі зміною курсу валют.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок.

Компанія не має кредитів, депозитів, цінних паперів, за якими сплачуються відсотки.

8.3.2. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (фінансові показники діяльності та платоспроможності) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Компанія оцінює кредитний ризик дебіторської заборгованості аналізуючи фінансову звітність підприємства, показники платоспроможності, та може додатково розглядатися репутація дебітора, його кредитна історія та інше.

Визначаючи суму очікуваного відшкодування дебіторської заборгованості, Компанія розглядає будь-яку зміну кредитної якості дебіторської заборгованості з моменту первинного її виникнення до звітної дати.

Кредитний ризик для грошових коштів, що розміщені на рахунках банку, є незначним, оскільки Компанія має справу з банком з високою репутацією та зовнішніми кредитними рейтингами, що підтверджують їх високу якість.

Станом на 31.12.2018 р. всі грошові кошти Компанії знаходилися на поточному рахунку в ПАТ "Альфа Банк". Ніяких обмежень чи обтяжень щодо використання грошових коштів Компанія на звітну дату не має.

Станом на 31.12.2018 р. Компанія не мала у складі своїх активів депозитних рахунків в банках, облігацій, кредитів отриманих.

8.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності - ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Компанія здійснює управління своєю ліквідністю шляхом ретельного моніторингу запланованих платежів у рахунок очікуваних надходжень, а також вибуття грошових коштів внаслідок повсякденної діяльності.

Керівництво щомісяця розглядає прогнози грошових потоків Компанії. Управління потребами ліквідності Компанії здійснюється за допомогою як короткострокових, так і довгострокових прогнозів.

Станом на 31.12.2018 року кредиторська заборгованість складає 24 тис.грн. Керівництво Компанії вважає, що ризик ліквідності незначний, у зв'язку з несуттєвою сумою кредиторської заборгованості.

Управлінський персонал вважає, що доступні очікувані операційні грошові потоки достатні для фінансування поточних операцій Компанії.

8.4. Пруденційні нормативи

Відповідно до Ліцензійних умов, Компанія розраховує та подає до НКЦПФР показники пруденційних нормативів у строки, затверджені рішенням НКЦПФР. Компанія не розраховує коефіцієнт покриття операційного ризику з причини того, що компанія зареєстрована 21.01.2016 року та не має нетто-доходу за 3 роки.

Компанія забезпечувала відповідність ліцензійних умов та пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку.

8.5. Управління капіталом

Головною метою управління капіталом є формування та підтримання обсягу капіталу, достатнього для виконання нормативних вимог, підтримки діяльності з урахуванням

Після дати балансу жодних значних подій, які могли б вплинути на здатність Компанії продовжувати свою безперервну діяльність, або таких, що вимагали б коригування оцінки балансової вартості показників звітності не сталося.

Директор ТОВ «УНІБУД ФІНАНС»

Федченко Ю.В.